

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4405/2021
24.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Соња Поповић, адвокат из ..., против туженог Града Зрењанина, кога заступа Правобранилаштво Града Зрењанина, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 687/2021 од 22.04.2021. године, у седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 687/2021 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1243/2020 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати укупно 172.966,28 динара, сваком по 57.655,40 динара са законском затезном каматом почев од 16.01.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени Град Зрењанин стекао право јавне својине у 2/7 дела на парцелама које су уписане код РГЗ Служба за катастар непокретности Зрењанин у листу непокретности број .. КО ..., парцела бр. .. површине 197м² и парцела број .. површине 129м², па су тужиоци као правни следбеници пок. ГГ дужни трпети да се тужени са тим правом након правноснажности пресуде, упише код надлежне службе за катастар непокретности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно исплати 95.518,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 687/2021 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, жалба туженог је усвојена и преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да сваком од тужилаца исплати износ од по 57.655,40 динара са законском затезном каматом почев од 16.01.2020. године до исплате као и за утврђење да је тужени стекао право јавне својине у 2/7 дела на описаним парцелама уписаним код РГЗ Службе за катастар непокретности Зрењанин у листу непокретности .. КО ..., што су тужиоци као правни следбеници покојног ГГ дужни трпети да се тужени са тим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности, након правноснажности пресуде. Тужиоци су обавезани да туженом на име парничних трошкова исплате 40.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом

другим изреке, тужиоци су обавезани да туженом на име трошкова жалбеног поступка исплате 22.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на чланове 403. и 404. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца дозвољена као редовна на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због чега нема потребе да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, али да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила ВВ рођена ... 1944. године је мајка тужилаца ББ рођеног ... 1965. године и АА рођеног ... 1966. године, са пребивалиштем у ... . Супруг тужиле ВВ, а отац тужилаца АА и ББ, ДД, рођен је ...1939. године а преминуо је ... 2013. године. Родитељи ДД су ГГ рођен ... 1912. године који је преминуо ... 1954. године и ЂЂ рођена ... 1912. године, преминула ... 1990. године. Тужиоци до закључења главне расправе (а ни у току жалбеног поступка) нису приложили доказе да је расправљена заоставштина њиховог деде, односно свекра сада покојног ГГ, нити ДД, њиховог оца, односно супруга. Решењем Основног суда у Зрењанину О 2558/19 од 03.12.2019. године констатовано је да су овде тужиоци покренули поступак за расправљање заоставштине покојног ГГ бившег из ..., али је тим решењем поступак обустављен јер наведено лице нема имовине.

У земљишно-књижном улошку број .. КО ..., први упис је пренос топ парц. бр. .. њива од 959кв.хв из земљишно-књижног улошка бр. .. КО ... у корист дотадашњих власника ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, ГГ и КК, сви са по 1/7 делова. У Ц листу о теретима наводи се да је дана 14.09. 1956. године под бројем .. услед напред наведеног преноса на основу члана 24. Закона о аграрној реформи колонизација од 23. августа 1945. године, забележено да се земљиште у А листу у року од 15 година, рачунајући од дана наделе у земљишну књигу не може разделити, продати, дати у закуп, заложити, ни даровати ни у целини ни делимично. Хронолошки други упис извршен је под бројем ДН .. дана 09.01.1961. године када је на основу оставинског решења Првог среског суда у Зрењанину број О 179/60 од 01.07.1960. године укњижено право сувласништва дела ЕЕ и ЖЖ, на ГГ са ½ дела и КК са ½ дела. Затим је под бројем ДН ../78 дана 31.07.1978. године у Б листу на основу члана 5. и члана 8. Закона о грађевинском земљишту („Службени лист СПВ“ 15/76 и 6/78) укњижено право власништва на земљишту у корист друштвене својине. Следећи упис извршен је у А листу решењем ДН ../79 тако што је првобитна парцела подељена на нових 19, те је њен основни топографски број .. добио бројеве од 1 закључно са бројем 19. Тако су формиране спорне парцеле под топографским бројем .., које је идентична кат. парцели .. улица од 1 ари 88 м2 и топографским бројем .. идентична кат. парцели .., њива од 1 ар 35 м2. У моменту покретања ове парнице било је идентично стање стварних права и у листу непокретности број .. у КО ..., а у међувремену је на основу извршене конверзије права коришћења у право својине као сувласник ових парцела у 2/7 дела уписан ГГ, без навођења јединственог матичног броја и адресе. Ове парцеле су Планом генералне

регулације „Граднулица“ у Зрењанину („Сл. лист Града Зрењанина“, бр.8/15, 14/18) предвиђене као јавна површина – део приступне улице ..., а у природи се користе за јавни саобраћај, од стране неограниченог броја лица и комплетно су опремљене инфраструктуром, док је саобраћајна површина изграђена од асфалтног застора. Тржишна вредност обе парцеле је 605.382,00 динара а применом разломка од 2/7 дела на ову вредност добија се износ од 172.966,28 динара, који дељењем на три тужиоца износи појединачно по 57.655,40 динара. Предмет тужбеног захтева је исплата новчане вредности на име тржишне вредности одузетих непокретности као вид накнаде због повреде права на имовину.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да сада пок. ГГ и тужиоцима као његовим правним следбеницима, као учесницима фактичке експропријације приликом претварања наведених парцела у јавну површину – улицу, није исплаћена новчана накнада за одузете непокретности, због чега је тужиоцима досудио новчану накнаду у утврђеној висини њихове тржишне вредности на основу члана 41. став 2. Закона о експропријацији у вези са чланом 1. Протокола 1 уз Европску конвенцију о људским правима, закључујући да се ради о фактичкој експропријацији од стране туженог.

По оцени другостепеног суда тужиоци у овом поступку немају активну легитимацију, што је резултирало одбијањем тужбеног захтева.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Лице (ГГ) на чије се право тужиоци позивају преминуо је 1954. године. Поступак расправљања заоставштине иза овог лица је обустављен због непостојања имовине. Лице са истим именом и презименом, али без матичног броја је 1956. године уписано на парцели која је предмет спора. Ово лице је осим 1/7 дела стекао у својину још 1/7 дела некретнине по основу наслеђа 1960. године и спомиње се као живо 1978. године када је парцела из приватне прешла у друштвену својину, а он евидентиран као њен корисник са 2/7 дела, а после конверзије права коришћења је уписан у јавној евиденцији непокретности као сувласник са тим идеалним уделитема. Имајући у виду да тужиоци на којима је терет доказивања нису до закључења главне расправе доказали да су они наследници сада пок. ГГ који је преминуо 1954. године (а исто лице је 1956. године уписано као носилац права својине на предметним парцелама), правилан је закључак другостепеног суда да на страни тужилаца нема активне легитимације.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује да је оставинско решење само декларативног али не и конститутивног карактера, због чега су тужиоци наследници по сили закона и да им за доказивање активне легитимације није потребно оставинско решење, када се има у виду да је на спорним катастарским парцелама уписан као сувласник ГГ који је преминуо 1954. године, а да је један од његових законских наследника био син ДД који је преминуо 2013. године, тако да је на тужиоцима који претендују да су њихови законски наследници био тај терет доказивања на основу члана 231. став 2. ЗПП, што су у конкретном случају могли (а нису) учинили доказујући то на основу оставинског решења.

Без утицаја су преостали наводи ревидената којима истичу да им за фактички одузето земљиште као у конкретном случају, припадала одговарајућа новчана накнада,

у контексту правилно заузетог становишта о недостатку активне легитимације тужилаца.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић